

ת"פ 7172/09/21 - מדינת ישראל, בשם עו"ד לירן אוהיון ועו"ד חן זערור נגד ויחיד גבר, בשם עו"ד מואנס יונס

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 7172-09-21 מדינת ישראל נ' גבר(עציר)

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: ויחיד גבר

בשם המאשימה: עו"ד לירן אוהיון ועו"ד חן זערור

בשם הנאשם: עו"ד מואנס יונס

מזדן

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל); קבלת רכב גנוב בידועו שהושג בעבירה, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין. מכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 3.9.21 סמוך לשעה 02:30 התפרץ אחר לאופנוע בכך ששבר את מתג ההתנעה (סוויץ'). הנאשם קיבל את האופנוע, הניעו בדרך שאינה ידועה למאשימה, ועזב את המקום ברכיבה ללא קסדה, עד שנעצר על ידי שוטרים במחסום תאנים. כשנתבקש להזדהות השיב בכזב כי הוא בן 16, ונמנע מלמסור פרטים נוספים.

טיעוני הצדדים

1. ב"כ המאשימה עמדה על פגיעתו של הנאשם בזכות המדינה לקבוע את הבאים בשעריה, בביטחון הפרט וקניינו, כמו גם בביטחון המשתמשים בדרך. כן עמדה על הנזק הכלכלי הנגרם לכלל הציבור כתוצאה מגניבת כלי רכב. היא הפנתה לפסיקה ועתרה לקבוע מתחם ענישה בין 14-24 חודשי מאסר בפועל. בקביעת העונש בתוך המתחם הוצג

עברו הפלילי הרלבנטי של הנאשם (ענ/1), אשר לחובתו שני מאסרים מותנים בני הפעלה (6 חודשים ו-3 חודשים) מאותו פסק דין (ענ/2), אשר לא היה בהם כדי להרתיע את הנאשם מלשוב על מעשיו הרעים. בהתאם הפנתה לפרק הזמן הקצר שחלף (פחות משנה) ממועד שחרורו של הנאשם ממאסר (אוקטובר 2020) למועד ביצוע העבירות (ספטמבר 2021). משכך ביקשה לגזור את עונשו למאסר בפועל שלא יפחת מ-16 חודשים, ולהפעיל את המאסרים המותנים בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש שיטל. כן ביקשה לגזור על הנאשם מאסר על-תנאי וקנס גבוה מזה שהוטל עליו בהרשעתו הקודמת (אז נדון לקנס בסך ₪ 2,000).

ב"כ הנאשם ביקש ליתן דגש לתיקון כתב האישום לקולה לעבירה של קבלת רכב גנוב (חלף גניבת רכב ופריצה לרכב), תוך מחיקת עבירות נוספות, ולפערי הענישה הנוהגים בין העבירות. לתמיכה בטיעונו הפנה לפסקי דין, וביקש להבחין מפסקי הדין שהגישה המאשימה, שעסקו כולם בגניבת רכב. ב"כ הנאשם טען כי נסיבות ביצוע העבירה - נטילת האופנוע כ'שכר' עבור עבודה שביצע הנאשם, כך סיפר האחרון בחקירתו, מלמדות על חלקו הנמוך ומצדיקות קביעת מתחם מקל [במאמר מוסגר: הנסיבות עליהן הצביע ב"כ הנאשם, של קבלת האופנוע הגנוב כשכר עבודה, אינן חלק מכתב האישום המתוקן שהוגש בהסכמה, וגם לשיטתו מדובר בגרסתו של הנאשם בחקירתו, הא ותו לא]. לדבריו, מעשיו של הנאשם בהליך דנן, קלים יותר מאלו עליהם נתן את הדין בהרשעתו הקודמת, אז קיבל מכוניות גנובות במטרה להעבירן לאזור. ב"כ הנאשם הוסיף כי ההפרעה לשוטרי מצויה ברף חומרה נמוך, ואילו כניסתו של הנאשם לישראל שלא כחוק בוצעה בשל נסיבות אישיות ומשפחתיות מורכבות. משכך ביקש לקבוע מתחם ענישה בין חודשי מאסר ספורים לבין פחות משנת מאסר. אשר לקביעת העונש בתוך המתחם, עמד ב"כ הנאשם על נסיבותיו האישיות של הנאשם: צעיר בן 20, תושב האזור, שאינו יכול להסתייע בשיקום וטיפול מאת שירות המבחן או רשויות הרווחה. אמו חולה והוא נדרש לסייע לה. הודייתו בהזדמנות הראשונה, קבלת אחריות, הבעת חרטה, חיסכון בזמן שיפוטי, כל אלו מצדיקים קביעת עונש מקל, תוך הפעלת המאסרים המותנים בחופף זה לזה, ולמצער בחפיפה חלקית לעונש המאסר שייגזר על הנאשם.

הנאשם הביע צערו "על מה שקרה".

דין

מתחם העונש ההולם

2. את מתחם העונש ההולם יש לקבוע בהתחשב בערכים המוגנים בחוק, במידת הפגיעה בהם ולאור נסיבות הקשורות בביצוע העבירות. העבירה העיקרית שביצע הנאשם - קבלת רכב גנוב שהושג בעבירה, אינהרנטית לתופעת גניבת כלי רכב, אשר הוכרה זה מכבר כמכת מדינה. מערכת אכיפת החוק כולה אסרה עליה מלחמת חורמה, ככזו שמסבה נזקים כלכליים כבדים, הן לפרט והן לחברה. ראו (מבין רבים) ע"פ 11194/05 עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל (15.5.06):

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט עמוד 2

שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

על מנת לאפשר את ביצוע העבירה העיקרית נכנס הנאשם לישראל שלא כחוק, תוך פגיעה בזכותה של המדינה לבחון את הבאים בשעריה ולהציב תנאים לכניסתם. כמו כן, כשנתפס הנאשם בכף מצא למסור פרטי זיהוי שקריים בניסיון להתחמק מהזדהות, באופן הפוגע ביכולתה של מערכת אכיפת החוק לעמוד על זהות החשוד הניצב בפניה ולהפעיל כלפיו את הסנקציות הקבועות בחוק.

3. ב"כ הצדדים הציגו מגוון פסקי דין להמחשת הענישה הנוהגת. מקובלת עליי טענתו של ב"כ הנאשם, לפיה המאשימה התמקדה בעבירה של גניבת רכב, ולא הפנתה לפסקי דין העוסקים במישרין בעבירה של קבלת רכב גנוב, בה הורשע הנאשם. משכך, נפנה עתה לחלק מפסקי דין שהוגשו ע"י ההגנה.

(-) ע"פ (מחוזי י"ם) 17006-05-14 ענאן ח'רטביל נ' מדינת ישראל (16.2.15). המערער הורשע בבית משפט השלום בעבירות קבלת רכב גנוב, נהיגה ללא ביטוח וללא תעודות. הוא קיבל רכב אותו רכש מסוחר מכוניות. כשנה מחברון לישראל התברר כי הרכב נגנב בישראל כמחצית השנה קודם לכן. בית משפט השלום קבע מתחם בין 8-36 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קבע כי יש להבחין בין עבירת גניבת רכב, לבין קבלת רכב גנוב, הן מכיוון שגניבת רכב דורשת תעוזה עבריינית גבוהה יותר, והן בשל נסיבות ביצוע העבירה באותו אירוע, רכישת רכב 6 חודשים לאחר שנגנב תוך עצימת עיניים. ערעורו של המערער התקבל, ועונשו הועמד על 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

(-) עפ"ג (מחוזי ת"א) 28870-04-15 עמלה נ' מדינת ישראל (20.7.15). המערער הורשע בבית משפט השלום בקבלת רכב גנוב - שני זוגות אופניים, ונדון ל-8 חודשי מאסר בפועל, עליהם הופעל מאסר על תנאי בן 4 חודשים, מתוכו חודש אחד במצטבר, ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי עמד על חומרת העבירה, בצידה מצא המחוקק לקצוב עונש מאסר בפועל בן 7 שנים, קרי, "הדרך היחידה להילחם בעבירה זו היא באמצעות ענישה משמעותית". נקבע כי גזר הדין מתון, וכי חסד נעשה עם המערער בהפעלת מרבית המאסר על-תנאי בחופף. הערעור נדחה.

(-) עפ"ג (מחוזי ב"ש) 8320-09-21 חסן דסוקי נ' מדינת ישראל (15.12.21). המערער הורשע בבית משפט השלום בשתי עבירות של קבלת רכב גנוב, לאחר שבשתי הזדמנויות תיאר עם אחר, שעבד כנהגו האישי של המתלונן, לגנוב את מכוניתו, ובהמשך לכך קיבל את המכוניות והעבירן לאזור. בית משפט השלום קבע מתחם בין 7-18 חודשי מאסר בפועל לכל אחד מן האישומים, וגזר עליו שנה אחת מאסר בפועל ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי עמד על כך שברגיל, מדיניות הענישה "כוללת מרכיב של מאסר בפועל לתקופה משמעותית, גם כשמדובר בנאשמים צעירים או נעדרי עבר פלילי". מכאן, נקבע כי העונש שנגזר על המערער הולם את מעשיו. לפני משורת הדין ובהינתן מצבו הרפואי, הוחלט להקל מעט בעונשו ולהעמידו על 10 חודשי מאסר בפועל.

כן ראו ע"פ 7338/19 אמיר אבו נימר נ' מדינת ישראל (16.01.2020). המערער הורשע באישום אחד בקשירת קשר לפשע ובניסיון לקבלת רכב גנוב, ובאישום שני בקבלת רכב גנוב ובקשירת קשר לפשע. בית המשפט המחוזי העמיד את מתחם העונש הכולל בין 18-30 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המערער 20 חודשי מאסר, בתוספת מאסר על-תנאי שהופעל בהסכמת הצדדים בחציו במצטבר. הערעור על חומרת העונש נדחה.

4. הנאשם קיבל את האופנוע הגנוב בסמוך לגניבתו כשמתג ההתנעה שבור, הניע אותו בדרך שאינה ידועה למאשימה, עזב את המקום ברכיבה ללא רישיון וללא קסדה, ונתפס במחסום על סף שטחי האזור, כפסע בינו לבין היעלמות האופנוע לבלי שוב. במעשיו פגע הנאשם במישרין בזכות הקניין של בעל האופנוע, סיכן את הנוסעים בדרך, הפריע לניהולה התקין של החקירה, ופגע בזכותה של המדינה להגביל את הבאים בשעריה. בעקיפין פגע הנאשם בציבור כולו, אשר נושא בנטל העלאת פרמיות הביטוח כתוצאה מריבוי עבירות גניבת רכב. מעשיו של הנאשם מצויים בליבת התופעה של גניבת כלי רכב, ברף חומרה גבוה, זאת במיוחד בהצטברות העבירות הנוספות. לאחר שנתתי דעתי לשיקולים המנויים בסעיף 40ג(א) וסעיף 40ט לחוק העונשין, לאור הממצאים עליהם עמדתי לעיל ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע את מתחם העונש בין 10-24 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש המתאים לנאשם

5. לזכותו של הנאשם מצאתי לזקוף את גילו הצעיר - פחות מעשרים במועד ביצוע העבירה, את הודייתו במיוחס לו, וכפועל יוצא מכך נטילת אחריות, הבעת חרטה וחסכון בזמן שיפוטי. מנגד, חרף גילו הצעיר הספיק הנאשם לרצות עונש מאסר בפועל בן 11 חודשים בגין הרשעה בעבירות דומות, בגינה תלויים כנגדו שני מאסרים על-תנאי, בני הפעלה בהליך דנן. הנאשם שוחרר ממאסר פחות משנה עובר לביצוע מעשיו, וניכר כי הרשעתו הקודמת והעונשים שהוטלו עליו, לא הרתיעוהו מלשוב ולפגוע בציבור. מקובלת עליי עמדת הצדדים לפיה בנסיבותיו של הנאשם, בהינתן שהמאסרים המותנים נגזרו בגדרי אותה הרשעה, ובהינתן שיופעלו עתה בשל מסכת עובדתית אחת, הרי שיש להפעילם בחופף זה לזה. בצד זאת, צודקת המאשימה בטענתה כי יש לצבור את העונשים לגזר הדין שיוטל בהליך דנן. ראו ע"פ 7077/06 רועי גלם נ' מדינת ישראל (10/05/07), ע"פ 2336/16 ריאד מזראיב נ' מדינת ישראל (14.12.17, פס' 32).

6. לנוכח המקובץ מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשים מאסר בפועל.

אני מורה על הפעלת שני מאסרים מותנים, בני 6 חודשים ו-3 חודשים (עפ"ג 6142-09-20 מיום 29.11.20). המאסרים המותנים יופעלו בחופף זה לזה, ובמצטבר לעונש המאסר בפועל שנגזר על הנאשם.

סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 20 חודשים אשר ימנה מיום מעצרו - 3.9.21.

ב. 8 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג פשע.

4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג עוון או נהיגה ללא רישיון נהיגה או הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

2 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ג. קנס בסך 4,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-8 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.5.22 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ט אדר ב' תשפ"ב, 22 מרץ 2022, במעמד הצדדים.